

(Pääsiäispäivä)

EVANKELIUMI

Matt. 28: 1-8

Sapatin päätyttyä, viikon ensimmäisen päivän koittaessa, tulivat Magdalan Maria ja se toinen Maria katsomaan hautaa. Äkkiä maa alkoi vavahdella ja järjestä, sillä Herran enkeli laskeutui taivaasta. Hän tuli haudalle, vieritti kiven pois ja istuutui sille. Hän oli hohtava kuin salama ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi. Vartijat pelästyivät häntä niin, että alkoivat vapista ja kaatuivat maahan kuin kuolleet.

Enkeli kääntyi naisten puoleen ja sanoi: ”Älkää te pelätkö. Minä tiedän, että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta. Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista, niin kuin itse sanoi. Tulkaa katsomaan, tuossa on paikka, jossa hän makasi. Menkää kiireesti sanomaan hänen opetuslapsilleen: ’Hän on noussut kuolleista. Hän menee teidän edellänne Galileaan, siellä te näette hänet.’ Tämä oli minun sanomani teille.”

Naiset lähtivät heti haudalta, yhtäkaa peloissaan ja riemuissaan, ja riensivät viemään sanaa Jeesuksen opetuslapsille.

SAARNA

Mitä tarkoittaa, että Jeesuksen hauta oli tyhjä? Onko se aukoton todistus ylösnousemuksesta? Rippikouluissa on ollut mahdollisuus pysähtyä tällaistenkin kysymysten äärelle. Mikä olisi luonnollisin selitys tyhjälle haudalle? Rippikoululaiset vastaavat: Jeesuksen ruumis varastettiin. Ketkä sen olisivat tehneet? Opetuslapset. Miksi he olisivat niin tehneet? Seuraa hiljaisuus. Uskottavalta ei nimittäin tunnu se, että paenneet ja järkyttyneet opetuslapset olisivat siihen pystyneet ja vielä rakentaneet koko elämänsä ja uskonsa järjestämänsä valheen varaan.

Järkiperustein ei ylösnousemusta voi lähestyä. Verratessamme eri evankeliumeja huomaamme, että ne yksityiskohdissaan myös poikkeavat toisistaan. Matteus puhuu sotilaiden vartiosta, muut evankelistat eivät. Haudalle tulleita naisia oli evankeliumeista riippuen yksi, kaksi tai kolme. Enkeleitäkin oli yksi tai kaksi tai ei yhtään. Kivi oli jo vieritetty haudan suulta tai sitten enkeli sen vieritti naisten nähden. Mutta yhtäläisyyksiä on kuitenkin enemmän. Kaikissa evankeliumeissa

naiset saapuvat haudalle heti sapatin päätyttyä tai anivarhain auringon noustessa. Kaikissa evankeliumeissa yksi naisista on juuri Magdalan Maria. Ylösnousemisen todistajat tai paremminkin tyhjän haudan todistajat olivat naisia, joilla ei tuohon maailmanaikaan ollut oikeudellista pätevyyttä. Mutta naisten ei ehkä tarvinnut olla henkensä puolesta yhtä peloissaan kuin Jeesuksen varsinaisten opetuslasten.

Tyhjä hauta ei vielä synnyttänyt uskoa. Vanhin evankeliumeista eli Markus kuvaa naisten kokemusta näin: *Ulos tultuaan naiset pakenivat haudalta järkytyksestä vapisten. He eivät kertoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät.* (Mk 16:8) Näihin sanoihin varhaisin evankeliumi on päättynyt ja sitä on sitten myöhemmin jatkettu. Tyhjä hauta sellaisenaan ei vielä synnyttänyt kristinuskoa vaan kokemus siitä, että ylösnoussut Jeesus ilmestyi opetuslapsilleen. Tyhjä hauta ei ollut apostoli Paavalillekaan olennainen kysymys, koska hän ei sitä edes mainitse. Sen sijaan hänelle itselleen käännyttävä kokemus oli ylösnoussuun kohtaaminen, kokemus, joka muutti hänet, kiihkeän, kristittyjä vainonneen fariseuksen, Jeesuksen seuraajaksi. Ylösnousemuksen todisteita meille ei ole jätetty, emme edes tiedä varmasti haudan paikkaakaan. Varhaisimman perimätiedon mukaan Jerusalemin Pyhän Haudan kirkko sijaitsi juuri sillä paikalla.

Tyhjän haudan ääreltä on sanoma ylösnousemuksesta lähtenyt liikkeelle, ensin pelon sävyttämänä, myöhemmin riemun. Haudalle tulleet naiset olivat ensimmäisiä, jotka saivat vastaanottaa viestin: *Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista.* Kristillisen uskon ja sanoman vastaanottajina ja todistajina on yhä uudestaan näitä maan hiljaisia, joiden elämään Jumala on puuttunut. Hän loi katseensa ensin vähäiseen palvelijaansa, nuoreen Mariaan, Jeesuksen äitiin. Hän kutsui vaatimattomat ja arvottomat paimenet ensimmäisenä todistamaan Vapahtajan syntymää. Jeesus itse valitsi opetuslapsikseen aivan tavallisia ihmisiä, niitä, joiden usko ei edes kestänyt koetuksessa. Mutta heidän varaansa hän rakensi kirkkonsa. Hän kutsui seuraansa niitä, joita uskonnollinen yhteisö halveksi mitä suurimpina syntisinä ja lainrikkoina.

Matteuksen evankeliumin mukaan naiset lähtivät enkelin kohdattuaan heti haudalta, yhtäaikaan peloissaan ja riemuissaan. Heille tuli kiire lähteä kertomaan opetuslapsille siitä, mitä oli tapahtunut. Varhaisen pääsiäisaamun ilo oli vielä hahmotonta ja jäsentymätöntä, mutta silti riemullista. Kristillinen kirkko on viettänyt pääsiäistä jo liki 2000 vuotta. Se on suurin ja varhaisin kristillinen pyhä. Sapatin jälkeisestä viikon ensimmäisestä päivästä, ylösnousemuksen päivästä, tuli kristittyjen pyhäpäivä ja jumalanpalveluksen päivä.

Opetuslapset olivat aluksi ymmällään naisten tuomasta viestistä. Jos naisetkaan eivät vielä tienneet, mitä uskoa, kuinka sitten opetuslapset. Entä sitten me, sinä ja minä, tänä päivänä? Miten sydämemme taipuu pääsiäisen iloon? Olenko jähmettynyt omiin huoliini, omaan pimeyteeni, olenko lukinnut oveni niin, ettei mikään iloviesti voikaan saavuttaa minua? Vai tarvitsenko aikaa, kuten opetuslapset. Aikaa avata ovet ja ikkunat niin että kevään valo ja lämpö voisivat hiljalleen saada sydämeni sykkimään ja ilon viriämään. Ylösnousemuksen ilo tarvitsee syntyäkseen liikkeelle lähtöä. Se syntyy ja kasvaa toisten kohtaamisissa, tervehtimisessä ja jakamisessa. Siksi me kaikki voimme olla myös valon tuojia ja jakajia toisillemme ja niin pääsemme itsekin valosta osallisiksi.

Pääsiäinen on nytkin tullut, vaikka huoleni ei näytä väistyvän eikä ahdistukseni poistuvan. Kristuksen ylösnousemuksesta avautuva pääsiäisriemu ei ole ihmisen tunteista tai kokemuksesta kiinni. Ylösnousemus on Jumalan aikaansaama suvereeni teko. Pääsiäisaamun valo pyrkii sinunkin luoksesi, vaikka sinusta tuntuisi miltä. Jumalan rakkaus on rajatonta ja loputonta. Se ei ahdistaa vaan kutsuu luokseen. Vaikka kääntyisit kohti varjojasi, kohti pimeyttä, niin sielläkin sinua vastassa on Jumalan turvallinen käsi, joka tarttuu sinuun ja kuulet sanat: *Älä pelkää. Minä olen täälläkin sinun kanssasi. Sinä et ole yksin.*

Pääsiäisen sanoma kohtasi ensimmäisenä ne ihmiset, joiden suru ja ahdistus oli suurin. Heidän uskonsa oli kadonnut, heidän toivonsa mennyt, heille tärkein ihminen oli kuollut. Omat voimavarat olivat lopussa. Juuri heille, särkyneille ja sureville, aukeni kuitenkin taivas. Tämä pääsiäinen kutsuu meitäkin nostamaan katseemme puutosten ja keskeneräisyyden keskeltä kohti valoa, kohti Kristusta. Hän antakoon kullekin meistä sitä, mitä sielumme kaipaa ja mitä nyt olemme valmiit ottamaan vastaan.

Laulu Olkoon juhlamme loppumaton (san. Jaakko Löytty)

Murheet eilisen väistyä saa, ylösnouskaamme, uus päivä on. Riemuitkaa, taivas maa, kiittäkää Jumalaa. Olkoon juhlamme loppumaton.

Öiset kahleet on kiskottu pois, loistakoon valo taas auringon. Kuka eksyä vois, epätoivoinen ois? Olkoon juhlamme loppumaton.

Päättyy valta jo yön hämärän, Kristus voittanut kuoleman on. Meille lahjoitti hän uudelleen elämän, olkoon juhlamme loppumaton.